

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym

w składzie :

przewodniczący: SSO Rafał Korkus (spr.)

SSO Agnieszka Wilk

ławnicy: Ewa Starzyńska, Hanna Wołodkiewicz-Donimirska, Jacek Skirzyński-Cis

protokolant: st. sekretarz sądowy Daniel Jutrzenka,

w obecności prokuratora Artura Orłowskiego, po rozpoznaniu w dniach: 1 i 21 grudnia 2022 r., 22 lutego 2023 r. sprawy:

E. M. (1) urodzonego (...) w W., syna W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 grudnia 2021 r. w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), przewidując możliwość pozbawienia życia Ł. O. i godząc się na to, zadał mu ciosy nożem powodując uraz wielomiejscowy w postaci ran drążących przedniej i tylnej ściany klatki piersiowej, rany klutej prawej komory serca – tamponada serca, rany pleców okolicy podłopatkowej i przykręgosłupowej oraz rany głowy w okolicy potylicy, które to obrażenia skutkowały powstaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

orzeka:

I. oskarżonego E. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na mocy art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, zaś na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 12 grudnia 2021 r. godz. 8:30 do dnia 22 lutego 2023 r.;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Ł. O. kwotę 30. 000 (trzydzieści tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

IV. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek noża opisanego na karcie 329 akt sprawy w pkt 12

V. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca:

- oskarżonemu przedmioty - dowody rzeczowe opisane na karcie 328 – 329 akt sprawy w pkt 6-11 oraz 13;

- P. K. przedmioty - dowody rzeczowe opisane na karcie 328 akt sprawy w pkt 1-5;

VI. zwalnia oskarżonego w całości od obowiązku poniesienia kosztów procesu, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ł. Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 1956 (tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt sześć) złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem opłaty za obronę oskarżonego z urzędu oraz 58,50 zł. (pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem wydatków.

Rafał Korkus Agnieszka Wilk

Ewa Starzyńska Hanna Wołodkiewicz-Donimirska Jacek Skirzyński-Cis

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 252/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	E. M. (1)	w dniu 12 grudnia 2021 r. w W.	

		<p>w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), przewidując możliwość pozbawienia życia Ł. O. i godząc się na to, zadał mu ciosy nożem powodując uraz wielomiejscowy w postaci ran drążących przedniej i tylnej ściany klatki piersiowej, rany kłutej prawej komory serca-tamponada serca, rany pleców okolicy podłopatkowej i przykręgosłupowo oraz rany głowy w okolicy potylicy, które to obrażenia skutkowały powstaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną.</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 11 grudnia 2021 r. P. K. przyjechała do oskarżonego E. M. (1) do jego mieszkania położonego przy ul. (...) w W.. Razem od kilku dni spożywali tam alkohol. Ustalili, że w mieszkaniu oskarżonego</p>	<p>Zeznania Ł. O. Zeznania P. K. Protokół oględzin nagrania Zeznania E. M. (3) Opinia sądowo lekarska Zeznania Ł. O.</p>	<p>95-96 399-408 413-414 47-49, 356-362 131v</p>	

przenocuje kolega P. K. pokrzywdzony Ł. O., który miał przyjechać z A. Ł. O. przyjechał do W. około godz. 2:00 w dniu 12 grudnia 2021 r. Razem spożywali w mieszkaniu oskarżonego alkohol rozmawiając. W trakcie spotkania P. K. i Ł. O. zaczęli odbywać stosunek płciowy. P. K. leżała na plecach na kanapie, pokrzywdzony w trakcie stosunku znajdował się nad nią, przodem do partnerki a tyłem do oskarżonego. E. M. (2) początkowo przyglądał się im „dopingując” pokrzywdzonego. W pewnym momencie zaatakował go zadając mu ciosy nożem. Pchnął go w plecy w okolice lewej łopatki i kręgosłupa, uderzył go również tym nożem w potylicę. Gdy pokrzywdzony odwrócił się do niego pytając o powód ataku, pchnął go nożem w klatkę piersiową przekłuwając prawą komorę serca. Po tym ciosie Ł. O. upadł na podłogę. P. K. próbowała oskarżonemu odebrać nóż. Następnie wybiegła z mieszkania na klatkę schodową używając

protokoły badania	34-35
wynik badania krwi	362-363
karta informacyjna leczenia szpitalnego	43-44
	405-406
	5, 13
	41
	518

pomocy lecz nikt nie odpowiedział. Wróciła do mieszkania, żeby dzwonić z telefonu pod numer ratunkowy 112. Próbowała równocześnie zatamować krew wypływającą z rany pokrzywdzonego na klatce piersiowej.

W czasie kiedy P. K. rozmawiała z operatorem telefonując pod nr 112, oskarżony nie pomagał jej ograniczając się do wyrażania niezadowolenia z powodu opóźnienia przyjazdu karetki i rozmowy ze świadkiem. Twierdził, że ją kocha, miał do niej pretensje za spółkowanie z pokrzywdzonym.

Wezwany (...) po przybyciu na miejsce zdarzenia stwierdził, że w przedpokoju na podłodze leżał nagi Ł. O.. Na miejscu była także załoga karetki pogotowia oraz E. M. (2) i P. K., którzy zostali zatrzymani i doprowadzeni do odpowiedniej jednostki Policji.

Pokrzywdzony został odwieziony do szpitala. Rana kłuta prawej komory serca spowodowała powstanie tamponady. Ze wskazań życiowych zdecydowano o natychmiastowej operacji. Wykonano odbarczenie tamponady serca. Pacjenta

<p>po operacji w stanie ogólnym bardzo ciężkim przeniesiono na Pododdział Anestezjologii i Intensywnej Terapii Kliniki (...).</p> <p>W trakcie leczenia w szpitalu pokrzywdzony spotkał się z - również tam leczącym się kolegą oskarżonego - M. B.. Kontaktował się telefonicznie z ojcem oskarżonego W. M..</p> <p>Przeprowadzone po zdarzeniu badanie stanu trzeźwości wykazało u P. K. zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu 1,32 mg/l, u E. M. (1) 1,05 mg/l. U pokrzywdzonego stwierdzono stężenie 0,83 mg alkoholu we krwi.</p> <p>Leczenie Ł. O. trwało do 21 grudnia 2021 r., kiedy opuścił szpital.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt, że E. M. (1) położył się spać i nie atakował Ł. O. nożem, budząc się dopiero po przyjeździe Policji.	Wyjaśnienia oskarżonego	354-355	

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>zeznania Ł. O.</p> <p>Zeznania P. K.</p> <p>Zeznania E. M. (3)</p> <p>Opinie biegłych</p> <p>Dokumenty</p> <p>Zapis-nagranie z rozmowy z nr 112</p>	<p>Nie sposób wskazać na powód, dla którego świadek miałby fałszywie oskarżyć E. M. (1) o zadanie mu ciosów nożem. Nie znał go wcześniej. Został zaproszony do mieszkania oskarżonego i uzyskał tam gościnę. Nie było pomiędzy nimi żadnego konfliktu. Razem spożywali alkohol. Atmosferę spotkania obaj ocenili jako miłą. W trakcie pobytu świadka u oskarżonego, poza P. K. nie znajdowały się tam żadne inne osoby. Zatem Ł. O. mógłby kłamać wyłącznie w celu ochrony P. K. tj. w sytuacji gdyby w rzeczywistości to ona go zaatakowała. Wersję o jej sprawstwie należy uznać jednak za całkowicie niewiarygodną. Nikt ani nic jej nie potwierdza. Przede wszystkim należy zadać pytanie dlaczego pokrzywdzony będąc uderzony nożem przez P. K. miałby temu zaprzeczać, w dodatku fałszywie pomawiając o atak oskarżonego. Przed tym należałoby wytłumaczyć kiedy powstała zmowa pomiędzy</p>	

P. K. a pokrzywdzonym bo przecież musieliby się umówić, że będą solidarnie pomawiać oskarżonego zeznając nieprawdę. Nie wymaga wiedzy specjalnej zauważenie, że człowiek pchnięty nożem w serce natychmiast znajduje się w stanie uniemożliwiającym wszelkie porozumiewanie się z innymi osobami. Z pewnością Ł. O. nie mógł uzgodnić wersji z P. K. ani bezpośrednio po tym ani później tj. przed złożeniem zeznań, w których obciążył oskarżonego. Wszak przebywał w szpitalu i brak jest choćby podejrzeń, że P. K., która bezpośrednio po zdarzeniu złożyła swoje zeznania, mogła próbować kontaktować się z nim aby potwierdził jej relacje. Stwierdzając zatem niemożliwość powstania okazji do uzgodnienia zeznań, nadal należy wskazywać na brak powodu, dla którego pokrzywdzony miałby chronić P. K.. Osoba tak poważnie pokrzywdzona przez sprawcę nie będzie dążyć do jego ochrony i pomawiać kogoś innego.

Wersja przedstawiona przez pokrzywdzonego jawi się jako spójna i logiczna. Pokrzywdzony w trakcie spółkowania z P. K. został zaatakowany nożem przez E. M. (1). Ustalono zostało, że w tym czasie oskarżony był pod długotrwałym

już, i silnym działaniem alkoholu. Wiedzą powszechną jest, że człowiek znajdujący się w takim stanie pozbawiony jest zahamowań naturalnych dla osób trzeźwych, takich jak poczucie wstydu. Wielu ludzi traci opory przed podejmowaniem zachowań nieakceptowalnych społecznie, w tym agresywnych. Alkohol działa na mózg człowieka w ten sposób, że powoduje zniekształcone postrzeganie otoczenia skutkujące powstaniem nieracjonalnych odczuć i wyobrażeń. Fakty ustalone w sprawie pokazują, że w trakcie odbywania stosunku płciowego przez pokrzywdzonego i P. K. oskarżony, obserwując to, musiał poczuć się zazdrosny, co jasno wyraził po zdarzeniu kiedy P. K. wzywała telefonicznie pomoc. W konsekwencji zaczął uderzać go nożem w plecy, a gdy ten odwrócił się, pchnął go tym nożem w serce.

Ł. O. twierdzi, że oskarżony zrobił to trzy razy lecz trzeba zauważyć, że w tym fragmencie swoich zeznań myli się, co łatwo wytłumaczyć. Znowu należy wskazać, że organizm człowieka pchniętego nożem w serce zwykle reaguje szokiem, który z kolei powoduje utratę świadomości. Tak było w przypadku

pokrzywdzonego, który dopytany o te okoliczności, wskazał na rozprawie, że swoje twierdzenie opiera na informacji uzyskanej od lekarza, obserwacji, że na ranę założono mu trzy szwy (k 413).

Dano wiarę również P. K. z tym zastrzeżeniem, że poza fragmentami sprzecznymi z relacjami Ł. O.. Trzeba bowiem zauważyć, że wersja podana przez P. K. różni się znacząco od tych relacji w części, w której zrelacjonowała początek ataku oskarżonego na pokrzywdzonego. Podała, że (atak) nastąpił już po odbyciu przez nią stosunku płciowego z pokrzywdzonym, kiedy oboje zamierzali opuścić mieszkanie. Inaczej niż Ł. O. opisała również przebieg tego zdarzenia wskazując, że oskarżony uderzył nożem pokrzywdzonego kiedy ten leżał na plecach zaś E. M. (1) siedział na nim „okrakiem”.

W zakresie pierwszej zauważonej (w zeznaniach) różnicy trzeba przyjąć, że zniekształcenie w zapamiętaniu zdarzenia musiało zostać spowodowane silnym działaniem alkoholu. U P. K., po zdarzeniu stwierdzono ponad 3 promile alkoholu w wydychanym powietrzu. Przy takim stężeniu nie dziwi, że mogły u niej

wystąpić luki w pamięci, bądź też pomieszenie w pamięci kolejności następujących zdarzeń lub powstać wyobrażenia zdarzeń, które w ogóle nie nastąpiły. W tym miejscu trzeba zauważyć, że E. M. (1), u którego stwierdzono niższe stężenie alkoholu wyjaśnił na rozprawie, że w ogóle nie zapamiętał zaistniałych wtedy faktów. Tymczasem u pokrzywdzonego stwierdzono dużo niższe stężenie alkoholu w organizmie, co dodatkowo tłumaczy dlaczego jego wersja jest najbardziej logiczna.

W zakresie drugiej różnicy trzeba przyjąć, że opisywane przez świadka siedzenie oskarżonego na pokrzywdzonym mogło mieć miejsce lecz już po ataku. Po pchnięciu w serce Ł. O. przewrócił się na podłogę i oskarżony mógł nad nim się pochylić (świadek podawała również, że oskarżony mógł kucać przy pokrzywdzonym). P. K. opisała to jako dalszy ciąg ataku polegającego na uderzeniu nożem, co nie miało miejsca. Znowu trzeba zauważyć, że w pamięci świadka, wskutek działania alkoholu, musiało dojść do wyżej opisywanego pomieszenia kolejności zdarzeń i zniekształcenia ich rzeczywistego przebiegu.

Obraz, w jakim stanie znajdowała się wtedy świadek, pokazuje treść nagrania rozmowy ze zgłoszenia zdarzenia pod nr 112, gdzie głos P. K. jest tak bełkotliwy, że prawie niezrozumiały.

Należy w tym miejscu zauważyć, że w trakcie tego zgłaszania P. K. wskazuje, że pokrzywdzony został ugodzony nożem poza mieszkaniem, oraz że sprawcy nie ma w mieszkaniu. Nie wpływa to jednak na ocenę jej zeznań jako wiarygodnych. W tamtym momencie była wystraszona i zdeorientowana. Nie potrafiła racjonalnie ocenić zaistniałej sytuacji. Nie chcąc obciążyć oskarżonego, który był przecież jej bliskim kolegą, kłamała, instynktownie odsuwając problem odpowiedzialności za atak na czas przyszły.

Relacje przedstawione przez świadka, jako funkcjonariusza Policji wezwanego do zdarzenia, nie budzą żadnych wątpliwości co do wiarygodności.

Zauważając różnice w ich treści, trzeba wskazać, że jako policjant uczestniczy w wielu podobnych zajściach. Stąd zeznania złożone przed sądem, po upływie długiego okresu czasu od interwencji w mieszkaniu oskarżonego, mogły zostać zniekształcone, na co

wskazywał sam świadek. Dlatego za najbardziej zbliżone do prawdy trzeba uznać zeznania złożone bezpośrednio po zajściu, kiedy pamięć świadka z naturalnych powodów była najlepsza.

Sąd uwzględnił również wszystkie ujawnione w toku rozprawy głównej, stanowiące materiał dowody zebrany w sprawie, dokumenty i opinie biegłych. Zostały sporządzone w sposób rzetelny i fachowy, w przepisanej formie, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, przez uprawnione do tego osoby o właściwych kwalifikacjach i stosownej wiedzy, zaś ich treść nie budzi wątpliwości. Wszystkie dokumenty korespondują tak z dowodami ze źródeł osobowych, w tym z wyjaśnieniami samego oskarżonego, jak i między sobą. Nie były kwestionowane przez strony.

Strony nie kwestionowały autentyczności nagrania, które zarejestrowało głosy kobiety i dwóch mężczyzn, a które P. K. zidentyfikowała jako należące do pokrzywdzonego i oskarżonego. Zapis nagrania koresponduje z relacją pokrzywdzonego, którego zeznania stały

		się podstawą ustaleń faktycznych.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>Zeznania M. B.</p> <p>Zeznania T. M.</p> <p>wyjaśnienia E. M. (1)</p>	<p>Niewiarygodne okazały się zeznania świadka we fragmencie, w którym wskazywał, że pokrzywdzony i P. K. mówili mu, że nie są pewni przebiegu zdarzeń w mieszkaniu oskarżonego tj. nie mają pewności kto pchnął Ł. O. nożem. Wersji świadka zaprzeczają zasady logiki. Mianowicie trudno byłoby wytłumaczyć dlaczego pokrzywdzony i P. K. inną wersję mieliby podać zeznając pod groźbą odpowiedzialności karnej, a inną rozmawiając z M. B., który był kolegą oskarżonego i z pewnością powtórzyłby mu treść rozmowy. Trzeba też zauważyć, że świadek zastrzegł, że sam nie jest pewien czy wcześniej wymienieni mu to powiedzieli. Będąc przesłuchanym na okoliczność rozmowy z pokrzywdzonym o ataku nożem użył sformułowania „ ... że E.</p>	

ale nie jest tego na 100 % pewny” (k 412).

Nie dano wiary zeznaniom ojca oskarżonego we fragmencie, w którym podał, że pokrzywdzony powiedział mu, że nie wie kto pchnął go nożem. Dostrzeżono sprzeczność w relacjach tego świadka ponieważ jednocześnie zeznał, że Ł. O. żądał od niego pieniędzy w kwocie 80-100 tyś. zł. na leczenie. Narzuca się retoryczne pytanie dlaczego pokrzywdzony miałby wysuwać wobec świadka roszczenia pieniężne skoro nie wiedział czy to syn T. M. spowodował u niego szkodę. Zauważono też, że będąc przesłuchiwanym świadek korzystał z przyniesionych notatek i to w sytuacji gdy proszony był o zaprzestanie tego. Wywnioskować należy, że nie relacjonował faktów z rozmowy z pokrzywdzonym lecz wersję, którą sam stworzył i zapisał aby się nie pomylić w trakcie zeznań.

Obaj w/w świadkowie są osobami bliskimi wobec E. M. (1) i trzeba przyjąć, że podali nieprawdę aby mu pomóc tj. wzbudzić wątpliwości kto jest sprawcą przestępstwa popełnionego na szkodę Ł. O..

Nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego we

fragmencie, w którym podał, że pewnym momencie, w trakcie spotkania z pokrzywdzonym i P. K. położył się spać i obudził dopiero gdy do mieszkania weszli funkcjonariusze policji. Wprost zaprzecza temu treść nagrania rozmowy z operatorem numeru 112, gdzie wyraźnie można wyróżnić głos należący do P. K. oraz dwóch mężczyzn. P. K. w zeznaniach wskazała, że głosy należą do oskarżonego i pokrzywdzonego co – wobec ustaleń faktycznych – jest logiczne. Odsłuchując nagranie łatwo przy tym odczytać, który z tych głosów należy do Ł. O., a który do E. M. (1). Łatwo też stwierdzić, że oskarżony przed przyjazdem policji był przytomny i prowadził z P. K. rozmowę. Wyjaśnienia w ocenianym fragmencie uznano za przyjętą linię obrony, która miała spowodować, w mniemaniu E. M. (1), odsunięcie od niego podejrzenia spowodowania przestępstwa, o które go oskarżono. W opisywanym nagraniu oskarżony wprost wskazuje na motyw jaki nim kierował zadając pokrzywdzonemu pchnięcia nożem tj. zazdrość (k 131v). Wyjaśnienia oskarżonego

		sprzeczne są przede wszystkim z zeznaniami Ł. O. oraz P. K., którym dano wiarę, a których ocena szczegółowo została już przedstawiona.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zebrany materiał bez żadnych wątpliwości pozwala na przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Dokonanie przestępstwa zabójstwa następuje bowiem w chwili zaistnienia skutku w postaci śmierci człowieka, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca z powodu udzielenia pokrzywdzonemu pomocy lekarskiej. Oczywiście zatem jest uznanie, że sprawca usiłował dokonać zabójstwa, co przewiduje</p>			

art. 13 § 1 kk.
Przestępstwo zabójstwa (jego usiłowania) jest przy tym przestępstwem umyślnym, które można popełnić w zamiarze bezpośrednim (gdy sprawca chce popełnić czyn zabroniony i bezpośrednio do tego zmierza) lub ewentualnym (gdy co prawda sprawca nie chce popełnić czynu zabronionego, ale przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi).

Odnosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wina i sprawstwo E. M. (1) nie budzą wątpliwości albowiem wynikają one z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Świadczą o tym, w szczególności: przeprowadzona opinia sądowo-lekarska oraz zeznania pokrzywdzonego Ł. O..

Zadając Ł. O. pchnięcie nożem w serce oskarżony spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu wielomiejscowego w postaci ran drążących przedniej i tylnej ściany klatki piersiowej, rany klutej prawej komory serca-tamponada serca, rany pleców okolicy podłopatkowej i przykręgosłupowo oraz rany głowy w okolicy potylicy, które to obrażenia skutkowały

powstaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Po ataku pokrzywdzony był w bardzo ciężkim stanie ogólnym, zaintubowany, podłączony do respiratora, wymagający natychmiastowej operacji na sercu z powodu tamponady – wypełnienia płynem worka osierdziowego powodującym stopniowe osłabianie pracy serca. Oczywisty jest wniosek, że bez fachowej pomocy lekarskiej jego życie byłoby zagrożone. Trudno zatem byłoby zaprzeczyć wnioskowi opinii sądowno-lekarskiej, że jego obrażenia skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu pod postacią ostrej niewydolności oddechowej, oraz chorobą długotrwałą, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Jednocześnie zadając pchnięcie musiał przewidywać, że zabije pokrzywdzonego i na to się godzić. W związku z treścią art. 11 § 2 kk jego czyn należało zakwalifikować jako zbieg przepisów ustawy.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

	<p>I.</p> <p>III.</p> <p>IV.</p>	<p>Wymierzając karę jako okoliczność obciążającą uznano znaczny stopień winy oskarżonego bowiem w sprawie, w świetle ocenianych w odniesieniu do powszechnie przyjętych norm społecznych, nie zaszyły żadne anormalne okoliczności motywacyjne, które mogłyby usprawiedliwić jego zachowanie. Za usprawiedliwiony powód tak gwałtownej i masywnej agresji fizycznej z pewnością nie można uznać odczucia zazdrości, w dodatku wzbudzonej w stanie nietrzeźwości. Jego czyn należy określić jako charakteryzujący się znaczną społeczną szkodliwością. E. M. (1) był pod dużym wpływem alkoholu, co musiało powodować u niego zanik zahamowań, o których rozważano wyżej. Biorąc pod uwagę jego dotychczasowy tryb życia, trzeba przyjąć, że dobrze wiedział jak alkohol działa na jego stan psychiczny. Jednocześnie ten tryb życia, sprowadzający się do spędzania czasu na spożywaniu alkoholu uznano za oczywiście naganny. Jako obciążające oskarżonego wzięto także po uwagę fakt, iż przypisanym mu czynem godził w dobra prawne chronione w różnych przepisach, co znalazło wyraz w jego kumulatywnej kwalifikacji, co z</p>
--	----------------------------------	---

kolei oddaje stopień jego bezprawia, oraz wielokrotną uprzednią karalność. Nakazywało to surowa reakcję karną.

Tym bardziej, że trudno znaleźć okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego poza działaniem w zamiarze ewentualnym oraz faktem zachowania życia przez pokrzywdzonego, chociaż to było całkowicie poza wolą oskarżonego.

W ocenie sądu taką jest kara pozbawienia wolności w rozmiarze 10 lat. Spowoduje długotrwałą izolację oskarżonego. Spełni jednocześnie cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec E. M. (1). Pobyt w zakładzie karnym da szansę oskarżonemu na zrozumienie wagi oraz skutków czynu jakiego się dopuścił. Przymusowa abstynencja temu towarzysząca może uzmysłwić mu źródło jego problemów, tym samym będzie w stanie odnieść rolę wychowawczą, i pomoże wdrożyć skazanego do życia w poszanowaniu prawa i zapobiegnie ponownemu wchodzeniu w konflikt z nim.

Zasądzając na wniosek pokrzywdzonego zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze znaczny stopień cierpienia zadanego Ł. O. działaniem

			<p>oskarżonego. Z pewnością atak musiał wywołać ból oraz strach o życie. Jego konsekwencją był również pobyt w szpitalu. Z drugiej strony trzeba zauważyć, że to cierpienie nie było długotrwałe co przemawiało za miarkowaniem kwoty zadośćuczynienia do 30.000 zł., której z pewnością nie można uznać za symboliczną.</p> <p>Uzyskana opinia z zakresu badań genetycznych przesądziła, że badany nóż został użyty do zadania ciosów pokrzywdzonemu, stąd uzasadnione było orzeczenie jego przypadku na podstawie przepisu powołanego w pkt IV wyroku.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku</p>			

wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII. VI.	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej przez obrońcę oskarżonego z urzędu, które to koszty nie zostały pokryte przez oskarżonego w całości lub części, Sąd orzekł stosownie do przepisów z art. 618 § 1 kpk w zw. z § 2 pkt 1, § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r., w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty oraz przejął koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa, uznając, iż uiszczenie tychże kosztów byłoby dla niego w znacznym stopniu uciążliwe, z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego, który nie ma żadnego majątku, a ma odbyć długotrwałą karę pozbawienia wolności.</p>	

6. a 1Podpis	
SSO Agnieszka Wilk SSO Rafał Korkus	